

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-02-27 Nr. 429-53
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) prašymą išnagrinėti tarp jo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas ir bankas yra sudarę mokėjimo paslaugų teikimo sutartį, kurios pagrindu pareiškėjui buvo atidaryta mokėjimo sąskaita (toliau – Sąskaita) ir teikiamos kitos mokėjimo paslaugos.

2025 m. lapkričio 19 d. pareiškėjas iš Sąskaitos atliko kitam fiziniam asmeniui (toliau – Gavėjas) 1 800 BGN¹ mokėjimą (toliau – Ginčijamas mokėjimas).

Tą pačią dieną (praėjus kuriam laikui po Ginčijamo mokėjimo įvykdymo) pareiškėjas kreipėsi į banką ir pareikalavo grąžinti (atlyginti) jam Ginčijamo mokėjimo sumą, tačiau bankas šio reikalavimo netenkino.

Nesutikdamas su banko sprendimu, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką. Pareiškėjas teigė buvęs apgautas sukčių, todėl, jo vertinimu, bankas turi grąžinti (atlyginti) jam Ginčijamo mokėjimo sumą. Pareiškėjas nurodė, kad 2025 m. lapkričio 19 d. internete rado kanalizacijos sistemos atkimšimo paslaugų skelbimą, telefonu užsisakė šią paslaugą ir jos užsakymo metu buvo informuotas tik apie tai, jog darbų kaina yra 150 BGN už kiekvieną panaudotą valymo žarnos metrą. Tą pačią dieną į pareiškėjo namus atvykė trys asmenys, pasak pareiškėjo, per maždaug 10 minučių atliko užsakytus darbus ir, teigdami, kad buvo panaudota dvylika metrų valymo žarnos, pareikalavo sumokėti 1 800 BGN grynaisiais pinigais. Pareiškėjui atsisakius atsiskaityti grynaisiais pinigais, jam buvo nurodyta atlikti pavedimą į Gavėjo mokėjimo sąskaitą, tai jis ir padarė. Pareiškėjo teigimu, darbų kaina, palyginti su rinkos kainomis, jam iškart pasirodė per didelė, tačiau jausdamas spaudimą ją vis tiek sumokėjo.

Atsiliepime bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjo reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas teigė tinkamai įvykdęs Ginčijamą mokėjimą, nesantis atsakingas už pareiškėjo ir kitų asmenų, įskaitant Gavėją, tarpusavio nesutarimus ir dėl to neturintis pareigos tenkinti pareiškėjo reikalavimo.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindų, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindų priima sprendimą.

Šalių ginčas kilo dėl banko atsisakymo grąžinti (atlyginti) pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą (1 800 BGN) pagrįstumo.

Ginčo šalis sieja sutartiniai mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos

¹ Bulgarijos levas.

mokėjimų įstatymas.

Tarp šalių nėra ginčo dėl Ginčijamo mokėjimo autorizuotumo, todėl šio mokėjimo autorizavimo aplinkybės toliau sprendime nebus plačiau analizuojamos, laikant Ginčijamą mokėjimą autorizuotu.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir pasisakyti dėl pareiškėjo reikalavimo bankui pagrįstumo, būtina nustatyti, ar bankas turi pareigą grąžinti (atlyginti) pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą.

Vien aplinkybė, kad pareiškėjas liko nepatenkintas trečiųjų asmenų suteiktų paslaugų ar atliktų darbų kaina, kurią pats sumokėjo, ir dėl to mano buvęs šių asmenų apgautas, savaime nereiškia, kad bankas privalo grąžinti (atlyginti) pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą.

Vertinant, ar bankui kilo pareiga grąžinti (atlyginti) pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą, svarbu pažymėti, kad, vadovaujantis Mokėjimų įstatymu, Ginčijamo mokėjimo atveju bankas, kaip pareiškėjo (mokėtojo) mokėjimo paslaugų teikėjas, neturi imperatyvios pareigos grąžinti pareiškėjui šio mokėjimo sumos, nebent būtų nustatyta, kad bankas dėl nuo jo priklausiusių aplinkybių neįvykdė šio mokėjimo, įvykdė jį netinkamai arba nepagrįstai pareiškėjo prašymo neatšaukė jo vykdymo.

Remiantis bylos duomenimis, pagrindo teigti, kad bankas neįvykdė Ginčijamo mokėjimo ir (arba) įvykdė jį netinkamai, nenustatyta. Kreipdamasis į Lietuvos banką dėl šalių ginčo nagrinėjimo, pareiškėjas tokio pobūdžio pretenzijų bankui taip pat nereiškė, t. y. pareiškėjas aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė, jog reikalauja grąžinti (atlyginti) Ginčijamo mokėjimo sumą dėl, jo teigimu, per didelės trečiųjų asmenų jam suteiktos paslaugos kainos ir kitų būtent šiems asmenims reiškiamų pretenzijų.

Dėl Ginčijamo mokėjimo pareiškėjas kreipėsi į banką po to, kai šis mokėjimas buvo įvykdytas, t. y. ne tik praleidęs Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą², per kurį pareiškėjas, kaip mokėtojas, turėjo teisę atšaukti mokėjimo nurodymą vykdyti šį mokėjimą, bet ir po to, kai šio mokėjimo suma buvo perduota Gavėjui.

Duomenų, kad Gavėjas būtų sutikęs grąžinti pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą (ar jos dalį) ir (arba) bandęs tai padaryti, byloje nenustatyta. Taigi, pareigos ir (arba) teisėtų galimybių grąžinti Ginčijamo mokėjimo sumą atgal į pareiškėjo Sąskaitą bankas neturėjo.

Nenustačius objektyvių aplinkybių, dėl kurių bankas turėtų grąžinti ar atlyginti pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą, pagrindo laikyti pareiškėjo reikalavimą bankui pagrįstu ir jį tenkinti nėra, todėl pareiškėjo reikalavimas yra atmestinas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (arba) teiginį³.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

² Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo nurodymo negalima atšaukti po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.